

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Е., 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Е., I -ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Яна В. Ангелова

при участието на секретаря П.Н.Н.
като разгледа докладваното от Яна В. Ангелова Административно
наказателно дело № 20222310200020 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „***, ЕИК ***“, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „И.“, ул. „Л.С.“, № 9, представлявано от Изп. директор Т.Д., чрез Дончо Узунов- прокурист на жалбоподателя, против Наказателно постановление № Я- 10- ДНСК-126 от 22.12.2021г. на Началника на ДНСК София В.К., с което на „***, ЕИК ***“, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „И.“, ул. „Л.С.“, № 9, представлявано от Изп. директор Т.Д., е наложена имуществена санкция в размер на 25 000.00 лева на основание чл.237, ал. 1, т.1, вр. чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, за нарушение на чл. 137, ал.3, предл.2 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ.

В жалбата се излагат доводи да неправилност и незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, като постановено при съществени нарушения на материалните и процесуалните правила и се желае отмяната му. Оспорен е извода на административнонаказващият орган, че стоежът „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея за язцовир „П.“ е незаконен по смисъла на чл.225, ал.2, т.2 от ЗУТ, тъй като е изпълнен без изискващите се строителни книжа- без одобрени инвестиционни проекти, без разрешение за строеж, без

протокол за откриване на стоителна площадка и определяне на строителна линия и ниво на строежа, съставен по съответния образец. Предвид на това, че към момента на издаване на наказателното постановление и към момента на депозиране а жалбата против него, е налице висящо производство-адм.дело №227/2021г. по описа на АС- Ямбол, образувано против Заповед №ДК- 09- Я- 2 от 27.09.2021г. на началника на РДНСК- Ямбол за спиране и забрана достъпа на строежа „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея на язовир „П.“, находящ се в землището на с. П., обл. Ямбол, не е установено по безспорен начин, че строежът е незаконен по смисъла на чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ.

Другият довод, изложен в жалбата за незаконосъобразност на наказателното постановление е, че дружеството не е извършило нарушението, за което е санкционирано, тъй като строежът е бил изпълнен при условията на чл. 148, ал.6 от ЗУТ, съгласно който при бедствени и аварийни ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти, както и че строителните книжа могат да се комплектоват и по време на изпълнението на неотложните аварийни и възстановителни работи или след изпълнението им и да се предадат на органа, компетентен да издаде разрешение за строеж. В тази връзка в жалбата се излагат дподробни доводи, че в случая строителните дейности на язовир „П.“ попадат в хипотезата на чл. 148, ал.6 от ЗУТ- аварийен/спешен ремонт и в този смисъл се твърди незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление.

Като основание за отмяна на наказателното постановление в жалбата се излагат доводи за липсата на данни в същото, които да установяват наличието на вина при извършване на нарушението от жалбоподателя, като не е посочено при каква форма на вина е извършено нарушението, за което жалбоподателят е наказан.

Като основание за отмяна на наказателното постановление се сочи липсата на мотиви в акта от страна на наказващия орган във връзка с индивидуализацията на наказанието, вкл. и кои обстоятелства са преценени като отегчаващи и смекчаващи вината. Липсата на мотиви във връзка с определяне размера на наложеното наказание според жалбоподателя, води до невъзможност от страна на съда да осъществи контрол относно законосъобразното определяне на наказанието.

В съдебно заседание за дружеството– жалбоподател, редовно призовано, не се явява представител.

Въззиваемата страна, чрез редовно упълномощената Милена Василева, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна, а наказателното постановление за правилно и законосъобразно и желае потвърждаването му.

РП- Ямбол, редовно призована, не изпращат представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 16.07.2021г. в РДНСК - Ямбол е постъпил сигнал вх. № ЕЛ- 439-00-813 от 16.07.2021г. от Областен управител на област Ямбол, с който началника на РДНСК- Ямбол е уведомен, че се извършват строителни дейности на язовири, представляващи ПИ № 45907.59.290 по КККР на с. М. М. и ПИ № 58801.10.145 по КККР на с. П., община Е., без издадени разрешения за строеж от гл. архитект на Община Е., с оглед извършване на проверка дали строителните дейности, които се извършват и на двата язовира представляват ново строителство.

Въз основа на този сигнал е разпоредено извършване на проверка на строителните дейности на язовири, представляващи ПИ с идентификатор № 45907.59.290 по КККР на с.М. М. и ПИ с идентификатор № 58801.10.145 по КККР на с. П., община Е..

На 07.09.2021г. от служители на РДНСК-Ямбол, сред които свидетелите К.К. и Ф.Б., е извършена проверка по документи и на място на язовир „П.“ в землището на с.П., общ. Е., обл. Ямбол, за резултатите от която са съставени Констативни актове № ДК-01-3/07.09.2021г. и № ДК-01-4/07.09.21г. При извършената проверка на място на язовир „П.“, видно от показанията на свидетелите К. и Б. и приложените към преписката документи, е установено, че се извършват СМР на строеж „Ремонт и възстановяване на язовирна стена и съоръжения към нея за язовир „П.“, ПИ с идентификатор № 58801.10.145 по КККР на с. П., общ. Е., държавна собственост, намиращ се в землището на с. П., общ. Е., поземлени имоти /ПИ/ 000004, 010083, 000006, 000012, 000042, 000104, 024001, 000053, 000080, 000370, 000055, 000368. Установено е, че строежът е с възложител „ДЪРЖАВНА КОНСОЛИДАЦИОННА КОМПАНИЯ“ ЕАД, ЕИК 121031861, съгласно

Решение на Министерски съвет № 495 от 13 юли 2018 година; строител- „***, ЕИК ***, съгласно Договор от 19.12.2018г. за извършване на ремонт и реконструкция на язовирната стена и съоръженията към нея на язовир „П. 000004, с. П., общ. Е., подизпълнител- „Р.“ ООД, съгласно Допълнително споразумение от 03.01.2019г. към Рамков договор № ЦУ- РД- 678/16.01.2018г. и строителен надзор- „Е.А.К.“ ЕООДЗ, съгласно Договор от 19.04.2019г. за извършването на консултантски услуги за оценка на съответствието с основните изисквания към строежите.

При проверката за строежа на проверяващите са били представени множество писмени доказателства- Решение № 495/13.07.2018г. на Министерски съвет на Република България, с приложен към него списък на язовирите, нуждаещи се от спешен ремонт по области от 03.07.2018г.; Инвестиционен проект във фаза технически проект по части: част „Геодезия“, част „Хидрология и хидравлика“, част „Геология“, част „Хидротехническа“, част „Пожарна безопасност“, част „План за безопасност и здраве“, част „План за управление на строителните отпадъци“, част „КИС“; Писмо изх.№ КОС- 01-2603 (3)/09.06.2020г. от Директора на РИОСВ Стара Загора със становище, че при реализацията на инвестиционното намерение няма опасност от отрицателно въздействие върху защитените зони от „Натура 2000“ и не е необходимо провеждане на процедура по реда на Глава втора от Наредбата за ОС; Писмо изх.№ РДГ-12-3685/Г6.06.2020г. от Директора на РДГ Сливен със становище, че ремонтно-възстановителните дейности няма да се извършват в горска територия, поради което РДГ-Сливен не възразява същите да бъдат извършени; Писмо изх.№ПУ-01-387(4)/24.06.2020г. от Директора на Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ със становище, че съгласува проекта за изграждане на рибен проход към преливника на язовир „П.“ при извършване на следната корекция: връзката между язовирното езеро и рибния проход да се изпълни като потопен правоъгълен отвор; Писмо изх. № 03-09-181/16.06.2020г. от изпълнителния директор на ИАРА със становище, че ИАРА съгласува без забележки предложения инвестиционен проект изграждане на рибен проход към преливника на язовир „П.“ на р. Калница, общ. Е.; Протокол от 10.07.2020г. за започване на ремонтно-възстановителни работи и сдаване на строителната площадка от собственика и възложителя на строителя; Доклад с резултатите от обследването и нализа на техническото състояние на язовирната стена и съоръженията към нея.

При проверката е установено, че се извършват СМР, представляващи основен ремонт и реконструкция на язовирната стена на язовир „П.“ по смисъла на т.42 и т.44 от пар. 5 от ДР на ЗУТ и нови съоръжения към нея, като към момента на проверката проверяващите са установили, че са изпълнени: СМР по язовирната стена и мокър откос: отстраняване растителност, настъпалване на основата на мокрия откос, полагане и уплътняване на насип и баластра, изграждане на каменна броня от габионни матраци с камък, възстановяване на короната с уплътнен пласт трошен камък; СМР по преливник- масивен яз, промивен отвор, водовземен отвор, закотвяне в ляв бряг, рибен проход, пасарелка, енергогасител и рисберма: масивен яз- масивно бетоново тяло с височина 3.50 м., ширина в основата 7.70 м. и дължина 38.00 м.; променлив отвор- масивно бетоново тяло с разположен над него преливаем савак с размери 3.85/3.00 м.; водовземен отвор на 1.50 м. над дъното на реката с ширина 3.20 м., височина 1.50 м., затворен със стоманен савак с размери 3.20/1.50 м.; пасарелка за обслужване на савациите и преграждаща стоманенобетонна стена с дебилана 0.50 м.; бетонова диафрагма с дължина 7.50 м. за закотвяне в левия скат; рибен проход- каменен басейн с ширина 2.00 м.; енергогасител с дължина 10.00 м. и дълбочина 1.00 м., контрапраг с височина 1.00 м., закотвен в левия бряг; рисберма от габиони с размери 200/100/50; СМР по контролно-измервателната система: изградена геодезическа мрежа; пиезометрична мрежа; СМР по основен изпускател: изградена входна шахта с размери 2.35/2.10 и височина 3.50 м. с груба кубична решетка на входа; изходна шахта изградена от страната на ссухия откос със суха и мокра камера; суха камера с размери 5.20/3.30 м. и височина 4.50 м., основен изпускател изпълнен от стоманени тръби ϕ 800 мм; изградена към момента на проверката канавка за дъждовни води- стоманенобетонна с дължина 23.00 м.

Установено е било от проверяващите, че строежът е първа категория, съгласно чл.137, ал.1, т.1, б. „н“ и „д“ от ЗУТ, чл.2, ал.5, т.1 и чл.3 от Наредба №1 от 30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи.

В хода на проверката на проверяващите не са били представени одобрени от органа по чл.145 от ЗУТ инвестиционни проекти и разрешение за строеж.

Резултатите от извършената проверка са отразени в съставените два

Констативни акта с № ДК- 01-3 и № ДК- 01- 4, двата от 07.09.2021г.

Със Заповед №ДК-09-Я-2/27.09.2021г. Началникът на РДНСК-Ямбол е наредил спиране изпълнението на незаконен строеж „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея на язовир „П.“, находящ се в ПИ 000004, 010083, 000006, 000012, 000042, 000104, 024001, 000053, 000080, 000370, 000055, 000368 в землището на с. П., общ. Е., обл. Ямбол. Цитираната заповед е била обжалва от „ДКК“ ЕАД гр. София, видно от приложеното по делото в заверено копие Решение №22 от 21.02.2022г., постановено по адм.д. № 277/2021г. по описа на АС- Ямбол, влязло в законна сила на 10.03.2022г., с което жалбата е отхвърлена кате неоснователна.

До „*** представлявано от Изп. директор Т.Д. е било изпратено уведомително писмо- покана от РДНСК Ямбол, с което дружеството жалбоподател е уведомено за образувано административно производство по сигнал на Областен управител на област Ямбол срещу извършване на строителни дейности на язовири, като е установено, че строежът „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея на язовир „П.“ се изпълнява от „*** в качеството на строител, съгласно Договор от 10.12.2018г., без необходимите строителни книжа – одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж, поради което е отправена покана да се яви лично представляващият „*** или надлежно упълномощено лице на 29.10.2021г. в офиса на РДНСК Ямбол за съставяне на АУАН. Адресатът е уведомен, че при неявяване АУАН ще бъде съставен в негово отсъствие по реда на чл. 40, ал.2 от ЗАНН. Поканата е връчена на „*** на 25.10.2021 година, видно от приложеното към АНП известие за доставка. На 29.10.2021г. в РДНСК Ямбол се явил упълномощен представител на „*** – М.С. и в негово присъствие и в присъствието на св. Ф.Б. Е.Д. – инспектор в РДНСК Ямбол, свидетелката К.К.– ст. инспектор в РДНСК Ямбол съставила против „*** Акт за установяване на административно нарушение № Я- 10 от 29.10.2021 година за извършено от дружеството- жалбоподател нарушение по чл. 137, ал.3, пр.2 и чл.148, ал.1 от ЗУТ за това, че в периода от 10.07.2020г.- датата, на която е подписан Протокол за започване на ремонтно- възстановителни работи и за предаване на строителната площадка от собственика и възложителя на изпълнителя, до 07.09.2021г.- датата на извършване на проверката от служители на РДНСК- Ямбол, „***, в качеството си на строител, съгласно Договор от 19.12.2018г. с „ДКК“ ЕАД, е

изпълнило строителни и монтажни работи на строеж: „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея на язовир „П.“, находящ се в поземлени имоти 000004, 010083, 000006, 000012, 000042, 000104, 024001, 000053, 000080, 000370, 000055, 000368 в землището на с. П., общ. Е., обл. Ямбол-първа категория, съгласно чл. 137, ал.1, т.1, б. „н“ и „д“ от ЗУТ, чл. 2, ал.5, т.1 и чл. 3 от Наредба № 1/30.07.2003г. за номенклатурата на видовете строежи, без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж. В АУАН са посочени конкретните установени при проверката изпълнени СМР и че установеното изпълнение на СМР на посочения строеж представлява незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. АУАН е предявен и връчен на упълномощеният представител на нарушителя на 29.10.2021 година, видно от разписката към него, като същият не е вписал в АУАН обяснения или възражения при връчване на акта. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН /ред. преди влизане в сила на изм. ДВ бр.109/20г. – 3 дневен срок/ са депозиран писмени възражения, в които се сочи основно, че се оспорват установените нарушения на чл. 137, ал.3, пр.2 и чл.148, ал.1 от ЗУТ при изпълнение на строителни дейности на язовир „П.“ с твърдение, че в случая изпълнението на строежа е при условията на чл. 148, ал.6 от ЗУТ, тъй като се касае за извършване на спешни/аварийни ремонтни дейности по същия язовир и че „***“ е предприело необходимите законови действия за комплектуване на необходимите строителни книжа в съответствие с чл. 148, ал.6 от ЗУТ.

Въз основа на съставения АУАН е издадено от Директора на ДНСК София – В.К. обжалваното Наказателно постановление Я- 10- ДНСК-126 от 22.12.2021г. с което на „***, ЕИК ***, представлявано от Изп. директор Т.Д., е наложена имуществена санкция в размер на 25 000.00 лева на основание чл.237, ал. 1, т.1, вр. чл.239, ал.1, т.2 и чл.222, ал.1, т.15 от ЗУТ от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, за нарушение на чл. 137, ал.3, предл.2 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ.

Описанието на нарушението в НП е идентично с това, вписано и в АУАН. В обстоятелствената част на НП АНО е посочил, че не възприема за основателно възражението на дружеството- нарушител, че строеж „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея за язовир „П.“ е изпълняван при условията на чл.148, ал.6 от ЗУТ, съгласно който при бедствени и аварийни

ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти, както и че строителни книжа могат да се комплектуват и по време на изпълнението им и се предават на органа, компетентен да издаде разрешение за строеж, и в този смисъл извършените от „*** спешни/аварийни ремонтни дейности по горепосочения язовир, без издадено разрешение за строеж, не биха могли да доведат до обявяване на строежа за незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, доколкото попада във фактическия състав на нормата на чл. 148, ал. 6 от ЗУТ. В НП е посочено от АНО още, че с възражението не са представени доказателства за възникнала бедствена или аварийна ситуация на язовир „П.“ в землището на с. П. към 10.07.2020г., налагаща извършването на неотложни аварийни и възстановителни работи или за извършването на такива към 07.09.2021г. в хипотезата на чл. 148, ал. 6 от ЗУТ, както и че обстоятелството, че строителните дейности на язовир „П.“, включен в списъка от 03.07.2018г. на язовири, на които трябва да се извърши основен ремонт и реконструкция, са започнали на 10.07.2020г., т.е. две години след констатиране на неизправностите, които „*** сочи като основание за извършване на „спешни/аварийно ремонтно - възстановителни работи“, изключва хипотезата на чл. 148, ал. 6 от ЗУТ, а освен това към 10.07.2020г. няма доказателства да е възникнала бедствена или аварийна ситуация по смисъла на ЗЗБ.

НП е връчено на дружеството- жалбоподател на 11.01.2021 г., видно от отбелязването върху самото НП, приложено към преписката от АНО. Жалбата срещу НП е входирана в съда на 19.01.2022г., като същата е изпратена по куриер на 18.01.2022г., видно от приложената по делото разписка.

Гореизложената фактическа обстановка се установява изцяло от приложените по делото писмени доказателства и от показанията на разпитаните свидетели – К.К. и Ф.Б.. Показанията на тези свидетели, съдържащи относимите факти и обстоятелства във връзка с възприетите от всеки един от тях действия, респ. бездействия на жалбоподателя, съдът съпоставяйки ги едни с други, както и анализирайки ги на плоскостта на приобщените писмени доказателства, ги приема за обективни, логични и последователни, кореспондиращи както помежду им, така и с останалия събран по делото доказателствен материал. В подкрепа на тези гласни доказателства са и приобщените към доказателствената съвкупност по делото

писмени доказателства, приложени към АНП, посочени и анализирани по-горе. Показанията на свидетелите не бяха оборени от събраните по делото доказателства, а и самият жалбоподател не оспорва, че въз основа на сключен между него и „ДКК“ ЕАД Договор от 19.12.2018г., „*** като строител е изпълнил в периода от 10.07.2020г. до 07.09.2021г. и изпълнявал към 07.09.2021г. СМР на строеж „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея за язовир „П.“. Не се оспорва също от жалбоподателя, че в хода на извършената от служителите на РДНСК Ямбол проверка, така и в хода на образуваното АНП не са били представени одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена в законоустановения 14-дневен срок /видно от датата на входиране от „*** на полученото наказателното постановление и от датата на депозиране на жалбата пред съда/ и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество същата се преценя като частично основателна по следните съображения:

В административно наказателното производство по издаване на АУАН и НП не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице, в случая ЮЛ. Извършвайки служебна проверка за процесуалноправната законосъобразност на атакуваното наказателно постановление, съдът не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, представляващи формални предпоставки за отмяна на издаденото НП. Административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател е ангажирана в редовно възникнало и развило се производство по установяване на нарушението и издаване на НП. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 239, ал. 1, т. 2 от ЗУТ – Началника на ДНСК София, чиято материална компетентност да издаде обжалваното наказателно постановление не е оспорена. АУАН от своя страна също е съставен от компетентен орган по см. на чл. 238, ал. 2, т. 2 от ЗУТ. При издаването на АУАН и НП са спазени предвидените от разпоредбите на

изречение второ на ал.1 и ал.3 на чл.34 от ЗАНН срокове. Актовете са издадени в надлежната форма, при спазване на процесуални изисквания на чл. 40 - 43 от ЗАНН, съдържат всички изискуеми реквизити, съобразно разпоредбите на чл.42, респ. 57 ЗАНН. В АУАН, съотв. възпроизведено и в НП, се съдържа достатъчно ясно и конкретно формулирано словесно описание на нарушението, с неговите обективни признаци, посочена е цифрово и нарушената законова разпоредба. Даденото описание съответства на законовото изискване, установено за това /чл. 42, т. 4, съотв. чл.57, т.5 ЗАНН/, в същото са обективирани всички релевантни факти и обстоятелства, както тези явяващи се елементи от твърдяното нарушение, така и обстоятелствата при осъществяването им и откриване на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл.137, ал.3 от ЗУТ строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон, а съгласно чл. 148, ал.1 от ЗУТ строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон. В конкретния случай на 07.09.2021г. са констатирани от служителите на РДНСК Ямбол извършвани от дружеството – жалбоподател в качеството му на строител след сключен договор с „БКК“ ЕАД, строителни и монтажни работи на строеж от първа категория: „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея за язовир „П.“, като в периода от 10.07.2020г. - датата, на която е подписан Протокол за започване на ремонтно-възстановителни работи и за предаване на строителната площадка от собственика и възложителя на изпълнителя, до 07.09.2021г.- датата на извършване на проверка от служители на РДНСК-Ямбол, са били изпълнени множество СМР, конкретно посочени в съставените Констативни протоколи от проверката на 07.09.21г. и АУАН, както и в издаденото НП - предмет на жалбата, като тези СМР са изпълнени без одобрени инвестиционни проекти и без издадено разрешение за строеж. По делото не са представени доказателства, а и не се твърди от жалбоподателя, че такива проекти и разрешение за строеж са били представени.

Съгласно чл.160 от ЗУТ участници в процеса на строителството са възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част „Конструктивна“, техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично

оборудване, а чл. 163 от ЗУТ определя строителят като физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа, като строителят може да възложи на подизпълнител извършването на отделни видове строителни и монтажни работи или на части /(етапи/ от строежа. Съдът възприема становището на АНО, че в случая, за да започнат СМР, е следвало да са издадени съответните строителни книжа – одобрени инвестиционен проект и издадено разрешение за строеж и че извършваните от дружеството– жалбоподател от 10.07.2020 до и на 07.09.2021г. СМР на процесния обект са били без такива книжа и в този смисъл съгласно чл. 225, ал.2, т.2 от ЗУТ строежа е незаконен. Отчитайки гореизложеното, както и цитираните разпоредби от ЗУТ, за съда се налага изводът, че „***“ е извършил описаното в НП нарушение. Съдът не възприема основното възражение на дружеството- жалбоподател, изложено в жалбата, че то не е извършило нарушението, посочено в НП, тъй като за изпълнението на строежа в случая не се изисква разрешение за строеж с оглед разпоредбата на чл. 148, ал.6 от ЗУТ- при бедствени и аварийни ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти, а в случая се касае за аварийен/спешен ремонт.

Разпоредбата на чл.148, ал.6 от ЗУТ предвижда, че при бедствени и аварийни ситуации разрешения за строеж по изключение могат да се издават по частични работни проекти, като строителните книжа могат да се комплектуват и по време на изпълнението на неотложните аварийни и възстановителни работи или след изпълнението им и се предават на органа, компетентен да издаде разрешението за строеж. В ЗУТ липсват легални дефиниции за бедствие и авария, поради което съдът счита, че следва да се позове на легалните дефиниции, дадени в чл.2 и §1, т.3 от ДР на Закона за защита при бедствия, съгласно които „бедствие“ е значително нарушаване на нормалното функциониране на обществото, предизвикано от природни явления и/или от човешка дейност и водещо до негативни последици за живота или здравето на населението, имуществото, икономиката и за околната среда, предотвратяването, овладяването и преодоляването на което надхвърля капацитета на системата за обслужване на обичайните дейности по защита на обществото, а „авария“ е инцидент от голям мащаб, включващ

пътища, магистрали и въздушен трафик, пожар, разрушаване на хидротехнически съоръжения, инциденти, причинени от дейности в морето, ядрени инциденти и други екологични и промишлени аварии, причинени от дейности или действия на човека. С оглед на така дадените дефиниции, е въведено с чл. 148, ал.6 от ЗУТ изключение от общите правила на закона, приложимо в условията на бедствена или аварийна ситуация, за да гарантира започване на необходимите строителни работи в най-кратки срокове, т.е. преди да се изчака изготвянето на цялостен проект и издаване на съответното разрешение за строеж на целия обект, като в аварийни и бедствени ситуации законът допуска разрешаването на строежите да става поетапно, но това не изключва задължението да са налице одобрен инвестиционен проект и респективно разрешение за строеж за целия обект и за всички извършени по него строителни дейности, за да се гарантира безопасността и сигурността на извършеното строителство, а такива в случая няма. Жалбоподателят не представя никакви доказателства в подкрепа на твърдението си, в случая са изпълнени изискванията на закона, за да се приеме, че е налице бедствена или аварийна ситуация. Включването на процесния язовир в одобреният с Решение № 495 от 13.07.2018 година на МС списък на язовирните стени и съоръженията към тях, на които трябва да се извърши основен ремонт или реконструкция /приложено по преписката/, на който се позовава жалбоподателя, според настоящия състав на съда не дава основание да се приеме, че е налице бедствена и аварийна ситуация по смисъла на ЗЗБ и ЗУТ и да обоснове приложението на чл.148, ал.6 от ЗУТ. Писмените доказателства по делото сочат на това, че строителните работи в язовира са започнали на 10.07.2020г., съобразно съставения протокол за сдаване на строителната площадка от собственика и възложителя на строителя, т.е. две години след приемане на Решение №495/13.07.2018г. на Министерски съвет и 19 месеца след сключване на договора от 19.12.2018г. между „ДКК“ ЕАД и „***“ за ремонт и реконструкция на язовирната стена и съоръженията към нея на язовир „П.“. Безспорно е, че язовирът се нуждае от възстановителни работи, предвид констатациите в Констативен протокол № 06-02-101/09.08.2018г. на ДАМТН, приложен към АНП от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатация /корона-пропадане по трасето на основния изпускател, дървесна растителност; воден откос-нарушена броня; въздушен откос-дървесна растителност, преливник-

разрушен бетонов преливник, силно обрушен ляв бряг; основен изпускател /ОИ/ – отворен, теч извън шахтата, неизправен; бързоток след ОИ – няма; Енегогасител след ОИ- няма, няма изградени елементи на КИС. С този протокол обаче, е дадено единствено предписание по осъществяване на безопасна техническа експлоатация, което също не сочи за бедствена/аварийна ситуация– водното ниво в язовирното езеро да се поддържа, съгласно инструкцията за ограничен режим на завиряване до възстановяване на експлоатационното състояние на язовирната стена и съоръженията към нея. Както в хода на административно-наказателното производство, така и в хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя не са представени доказателства за предприети действия за предаване на строителни книжа пред компетентния да издаде разрешение за строеж орган – главния архитект на община Елхово, както и за настъпила аварийна ситуация/бедствие към датата на началото на строежа- 10.07.2020г. или към датата на проверката на РДНСК-Ямбол 07.09.2021г.

В случая не се касае за текущ ремонт, както сочи разпоредбата на чл.151, ал.1, т.2 от ЗУТ, а за основен такъв по смисъла на § 5, т. 42 от ДР от ЗУТ. Основен ремонт на строеж, според цитираната разпоредба, е частично възстановяване и/или частична замяна на конструктивни елементи, основни части, съоръжения или инсталации на строежа, както и строително-монтажните работи, с които първоначално вложени, но износени материали, конструкции и конструктивни елементи се заменят с други видове или се извършват нови видове работи, с които се възстановява експлоатационната им годност, подобрява се или се удължава срокът на тяхната експлоатация. Именно такъв основен ремонт се е извършвал от строителя на процесния язовир „П.“ и точно такъв ремонт е следвало да се извърши съгласно посоченото в приложенияте от жалбоподателя Решение № 495 от 13.07.2018г. на МС и списъка към него на язовирните стени и съоръженията към тях на язовирите, на които трябва да се извърши основен ремонт или реконструкция– корона коловози, преливник - недостатъчно напречно сечение, воден откос ерозия по цялата дължина, разрушена каменна броня. Ето защо съдът счита, че правилно е прието от АНО, че за конкретните СМР се изискват строителни книжа, с каквито процесният строеж не разполага и поради това същият е незаконен, на основания чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ, както и правилно е прието, че приложението на чл. 148, ал. 6 ЗУТ е обусловено от извършване на СМР в изпълнение на неотложни аварийни и възстановителни

работи, при които строителни книжа се издават по време на строителството, но в случая липсват доказателства за инициране от страна на жалбоподателя на процедура по издаване на такива строителни книжа, съпътстващи строежа. Като допълнителен аргумент в подкрепа на становището на съда, че в случая е неприложима разпоредбата на чл. 148, ал.6 от ЗУТ, на която се позовава жалбоподателя, може да се посочи, че решението за включването на процесния язовир в списъка за основен ремонт или реконструкция, е от 13.07.2018г., а договорът между „ДКК“ ЕАД и „***“ за извършване на ремонт и реконструкция на язовирната стена и съоръженията към нея на язовир „П.“ е сключен на 19.12.2018 г. /5 месеца по-късно/, а ремонтно- възстановителните работи на язовирната стена са започнали на 10.07.2020г., които факти сочат на това, че действията не са извършвани в спешен и неотложен порядък, за да се приеме наличието на бедствена или аварийни ситуация.

Предвид на изложеното, в случая строежа се явява незаконен съгласно чл.225, ал.2, т.2 ЗУТ, т.к. е без одобрени инвестиционни проекти и без разрешение за строеж и не попада в обхвата на изчерпателно посочените в чл.147, ал.1 и чл.151, ал.1 от ЗУТ изключения, при които е допустимо строеж да се осъществи без тях. Липсата на такива безспорно се установява от ангажираните по делото доказателства и липсата на твърдения или наведени данни от дружеството- жалбоподател в обратна насока, който не само не сочи наличието им, а се позовава на очакване на бъдещото им издаване в хипотезата на чл. 148, ал.6 от ЗУТ.

Предвид изложеното, съдът приема, че комплектуването на строителните книжа, както и снабдяването с разрешение за строеж е следвало да бъде извършено по общия ред на чл.148, ал.4 от ЗУТ и да предхожда започването на строителството, като от датата на сключване на договора от 19.12.2018г. между „ДКК“ ЕАД и „Монтажи“ ЕАД за ремонт и реконструкция на язовирната стена и съоръженията към нея на язовир „П.“ до датата на началото на строежа 10.07.2020г. безспорно е изминал период много по-дълъг от предвидените в т.2.2. от договора 180 календарни дни за изготвяне на инвестиционен проект, предвиден да е налице преди изпълнение на дейностите по ремонт и реконструкция.

За неоснователно се прецени наведеното в жалбата от странана жалбоподателя възражение, че наказателното постановление е издадено при висящо административно производство, образувано по повод на жалба против

Заповед № ДК-09-Я-2 от 27.09.2021г. на Началника на РДНСК Ямбол за спиране изпълнението на незаконен строеж „Ремонт на язовирна стена и нови съоръжения към нея на язовир „П.“, находящ се в землището на с. П., като производството по административно дело №277/2021г. по описа на АС-Ямбол не е било приключило с влязъл в сила съдебен акт към момента на издаване на НП, поради което следва да се приеме, че към датата на издаване на атакуваното НП не е установено по безспорен начин факта на извършеното нарушение. В случая се касе за различни по вид и характер производства, които са самостоятелни и приключването на което и да е от тях с влязъл в сила съдебен акт не може да рефлектира автоматично върху законността на издаването на актовете. Още повече, че към момента на приключване на съдебното следствие по настоящото производство е приключило производството по цитираното в жалбата административно дело № 277/2021г. по описа на АС- Ямбол с влязло в сила съдебно решение, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата на „ДКК“ ЕАД гр. София срещу заповедта за спиране на строежа на язовир „П.“.

Нормата на чл. 237, ал.1, т.1 от ЗУТ предвижда, че се налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец - извършител, възложител или строител на строеж от първа до трета категория включително, незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2- в размер от 5 000 до 50 000 лева. Съдът счита, че в случая не са налице основания за отмяна на НП на основание чл. 63, ал.4 от ЗАНН, съгласно която съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В случая съдът приема, че не са налице основания да се приеме, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, вр. с пар.1, т.4 от ДР на ЗАНН, тъй като не се касае за деяние с по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с други подобни случаи. Нарушението на чл. 137, ал.3, вр. с чл. 148, ал.1 от ЗУТ е от категорията на тези с висока обществена опасност и касае ползването на конкретния обект от неограничен брой хора след завършване на процесния строеж и въвеждане в експлоатация на същия. В случая обществената опасност на деянието не се отличава по нищо от обикновените случаи на незаконен строеж, дори напротив, извършват се СМР по обект от особено значение, тъй като язовир „П.“ е включен в списъка, одобрен от МС още през 2018г., на язовири, нуждаещи се от основен ремонт и реконструкция

и извършваните СМР по този обект е от съществено значение за безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях. Такова нарушение, според настоящия състав на съда, въобще не би могло да се квалифицира като маловажен случай и с по-ниска степен на незачитане на общественото установеният ред в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай административнонаказващият орган правилно е определил по вид наказанието с оглед на правната квалификация на нарушението и че извършителят „***“ е ЮЛ, като е наложил имуществена санкция. Но по делото не са налице данни за други нарушения от страна на дружеството-жалбоподател по ЗУТ, за които да са налагани административни наказания. Ето защо съдът намира, че определената имуществена санкция около средния предвиден в закона размер от 25000.00 лева, е неправилно определено, като обжалваното наказателно постановление в санкционната му част следва да бъде изменено, като бъде намален размера на наложеното административно наказание имуществена санкция от 25000.00 лева на сума над, но по-близка до минималния предвиден в закона размер, а именно – 10000.00 лева. С този размер санкцията, според съда, съответства на степента на обществена опасност на деянието и на дееца и в този смисъл се явява справедлива и определена в съответствие с разпоредбите на чл. 12 и чл. 27 от ЗАНН относно целите на наказанието, тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи обстоятелства.

Направеното от АНО, чрез процесуалния му представител, искане за присъждане на юриск. възнаграждение, съдът намира за основателно. В случая съдът приема, че жалбоподателят е извършил соченото адм. нарушение и следва да понесе адм. наказание, предвидено по Закон. Съгласно чл. 63д, ал.1 и 4 от ЗАНН в производствата пред районния и административния съд страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК, като в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. Доколкото в нормата на чл. 143, ал. 4 от АПК няма установено правило за определяне и присъждане на възнаграждение за осъществена защита от юрисконсулт, следва във връзка с чл. 144 от АПК, да се приложи правилото на 78, ал. 8 от ГПК, като във връзка с чл. 37, ал. 1 от

Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ /възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лева/, като дължимите разноски следва да бъдат определени в минимален размер от 80.00 лева и тази сума да се присъди в тежест на дружеството–жалбоподател.

Воден от изложеното и на основание чл. 63, ал.2, т.4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № Я- 10- ДНСК- 126 от 22.12.2021г. на Началника на ДНСК София В.К., **САМО В ЧАСТТА**, с която на „*** , ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „И.“, ул. „Л.С.“ № 9, представлявано от Изп. директор Т.Д., е наложена имуществена санкция в размер на 25 000.00 лева на основание чл.237, ал.1, т.1 от Закона за устройство на територията, за нарушение на чл. 137, ал.3, предл.2 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание- имуществена санкция на 10 000.00 лева /десет хиляди лева/.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Я- 10- ДНСК- 126 от 22.12.2021г. на Началника на ДНСК София В.К., в ОСТАНАЛАТА ЧАСТ, като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА „*** , ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. София, район „И.“, ул. „Л.С.“ № 9, представлявано от Изп. директор Т.Д., ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция за национален строителен контрол към МРРБ София направените по делото разноски за осъществена защита от юрисконсулт в размер на 80.00 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Ямбол чрез Районен съд – Е. по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Е.: _____